

Výňatek ze začátku stuttgartské přednášky

Dva Ježíšové

Rudolf Steiner

(Poznámka ve vydání M. Steinerové: *"Tento výňatek je zde připojen pro jisté objasnění tajemství dvou chlapců Ježíšů, o nichž je zmínka v přednáškovém cyklu v Kristiánii"*)

Moji milí přátelé,

chtěl bych tu začít okamžikem, který je v Lukášově evangeliu popisován jako ztracení se dvanáctiletého Ježíše a jeho opětné nalezení v jeruzalémském chrámu uprostřed znalců Písma (zákoníků), které chlapec Ježíš uchvacuje svými vznešenými a mocnými odpověďmi, jež dává těmto učencům na jejich otázky. Takto Ježíše opět nalézají jeho příbuzní, kteří ho ztratili.

Víme již, že tehdejší Ježíšovo vystoupení bylo dáno velkolepou proměnou v jeho životě a že této změně lze porozumět jen pomocí duchovní vědy.

Nuže, zopakujme si krátce příslušnou událost:

Přibližně začátkem našeho letopočtu se narodili dva chlapci jménem Ježíš.

Jeden z Ježíšů pocházel z tzv. šalamounské linie domu Davidova (viz Matoušovo evangelium). V něm byl inkarnován Zarathustrův duch, resp. Zarathustrovo "já", a proto tento chlapec vyrůstal jako velmi nadaný.

Zhruba v téže době (asi s týdenním rozdílem) se narodil druhý chlapec Ježíš z nátanské linie domu Davidova (viz Lukášovo ev.). Tento druhý chlapec vstoupil na fyzickou úroveň s naprosto jinými vlohami než šalamounský Ježíš.

Ježíš šalamounský jevil obzvláštní nadání pro vše, co na něj působilo z jeho okolí. Jeho nadání poukazovalo až na nejzazší meze, kam tehdy mohla dospět lidská kultura.

Nátanský Ježíš byl v tomto směru zcela bez nadání. Neměl naprosto žádný vztah k tomu, co si lidstvo ve svém historickém vývoji vydobylo. Nemohl se správným způsobem vpravit do toho, co ho chtělo jeho okolí naučit. Zato však jevil podivuhodnou hloubku citu a plnost srdce. Jevil tak mocné cítění, že ten, kdo se odpovídajícím způsobem zaměří na akašickou kroniku právě v tom místě vývoje lidstva, kde lze toto dítě nalézt a pozorovat, ten ho jistě nebude moci srovnat s žádným jiným dítětem.

Tak vedle sebe oba chlapci vyrůstali a v době, kdy měli přibližně 12 let, přešlo Zarathustrovo "já" z šalamounského Ježíše do Ježíše nátanského.

Chlapec Ježíš, který tak vznešeně a mocně odpovídal v kruhu zákoníků v jeruzalémském chrámu, byl tedy z linie nátanské, nyní ovšem se Zarathustrovým "já" v sobě. Zde se spojila ona zvláštní přirozenost, jinak to nemohu vystihnout, nátanského chlapce Ježíše se Zarathustrovým "já".

Šalamounský chlapec, který byl nyní bez "já", začal chřadnout a velmi rychle také zemřel. Brzy nato zemřela také tělesná matka nátanského Ježíše a zemřel též otec Ježíše šalamounského.

Otec nátanského Ježíše a matka šalamounského Ježíše vytvořili novou rodinu a nátanský Ježíš získal nevlastní sourozence z šalamounské linie. Všichni žili dál v Nazaretě.

Nátanský Ježíš sice schopnosti Zarathustrova "já" nyní v sobě měl, avšak nic o tom nevěděl. Nemohl si říci:

"Mám v sobě Zarathustrovo já".

Mezi nátanským Ježíšem a matkou Ježíše šalamounského se vyvinul mimořádně vřelý vztah...